

TÁLTOS MADÁR AZ ÓVODÁBAN

Rendhagyó könyvtári foglalkozásra került sor 2016. április 13-án a Landorhegyi Óvodában. Kása Istvánnéval, az óvoda vezetőjével beszélgetve született az ötlet, melynek nyomán mi könyvtárosok közelebbről megismerkedhettünk a gyerekek óvodai életterével, az ott folyó oktató-nevelő munkával. Tapasztalhattuk, hogyan viselkednek a gyerekek a saját, ismerős környezetükben egy olyan foglalkozásvezetővel, akivel ritkábban találkoznak.

A foglalkozás összeállításakor igyekeztem felhasználni az óvoda adottságait: pl. a tágas tornatermet, ahol 32 gyermek kényelmesen mozoghat, az építőkockákat madárfészek készítéséhez, a saját, jellel ellátott poharakat a megfáradt „madarak” itatásához, a kenyérkockákat a „madárfiókák” etetéséhez. A költöző madarak Afrikából való visszatérése volt a téma: a viszontagságos út erdők, hegyek, sivatagok, tengerek fölött, és hogy mi lesz a legfontosabb dolguk, amikor hazaérnek. Közben a magunkkal vitt könyvek segítségével megismerkedtünk a sivatag jellegzetességeivel, az oázis fogalmával. Megtanultunk és eljátszottunk új, a gyerekek számára ismeretlen fecskés-gólyás mondókákat, zombékokon (felállított könyveken) lépdeltünk át gólyák módjára, csapatokban fészket építettünk, és egy ruhacsipeszt csőrként használva megetettük a fáradt és éhes fiókákat. Gazdag Erzsébet és Zelk Zoltán egy-egy versével köszöntöttük az embereket, majd beröppent a foglalkozásra Kányádi Sándor gyönyörű táltos madara is. Végül madaras könyveket nézegettünk, és a gyerekek örömmel vállalták, hogy kiszínezzik vagy lerajzolják a meséből megismert táltos madarat.

Kellemes élmény volt, hogy a gyerekek lelkesen, aktívan, az új dolgokra fogékonyan vettek részt a foglalkozáson. Minden percet hasznosan tölthettünk, hiszen nem kellett időt szánni az öltözésre-vetkőzésre és az oda-vissza útra. Az óvónők elkérték a foglalkozáshoz használt irodalomjegyzéket, hogy bővíthessék az óvodai repertoárt. Ezen kívül, mivel most külső szemlélőként voltak jelen, sok, eddig rejtőző képességet fedeztek fel egy-egy gyermekkel kapcsolatban.

A mostani foglalkozás sikerén felbuzdulva megállapodtunk abban, hogy hagyományt teremtünk: jövőre újra találkozunk az óvodában legalább egy alkalommal. Szakál Eszter kolléganőmnak szeretném megköszönni a lebonyolításban nyújtott segítségét.

Jagasicsné Bogatin Mária

